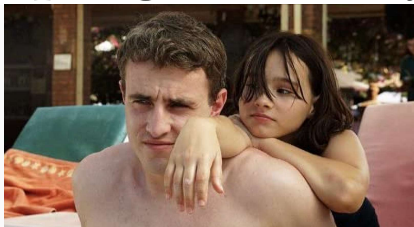

Aftersun: Omkring en far – erindringens sprog får en ny dialekt

Paul Mescal og Frankie Coria i smukt samspil i filmen Aftersun. Foto: BBC Films

Bo Green Jensen 25.03.2023

FILM // ANMELDELSE – *Aftersun* er en meget bevægende film, som er spinkel og stærk på en gang. Den taler erindringens sprog, skriver Bo Green Jensen.

FILM: Aftersun

Britisk-amerikansk drama fra 2022. 102 min.

Instr. & manus: Charlotte Wells **Foto:** Gregory Oke. 102 min. **Med:** Paul Mescal, Frankie Corio, Celia Rowson-Hall

Dansk premiere: 02.02.2023. Spiller i udvalgte biografer

Først er det bare Calum og Sophie, en far med sin datter på tur i Tyrkiet. Det må være tilbage i videotiden. Billedet er grynet. Kameraet snerrer, når der bliver zoomet. Hun filmer ham, mens de indretter sig på hotellet, som han siger undskyld for. “Jeg er lige blevet 11,” siger pigen. “Du er 130 – fylder 131 om to dage. Da du var 11, hvad troede du så, at du ville lave lige nu?”

[Netop dét er, hvad *Aftersun* gør. Den bruger pigens billeder af tiden, som hun husker den. Der er afstand og taktilitet på en gang](#)

Manden undviger og bliver mørk. Han er ellers en kærlig og hensynsfuld far. De bliver taget for søskende af teenagerne, som Sophie hænger ud med, da hun og Calum har tørret dem ved billardbordet. Hun er nysgerrig på, hvad de siger om sex. Calum har hånden i gips. De bor ikke sammen til hverdag i Skotland. Der er meget af Calum i Sophie, men manden er ikke nysgerrig mere.

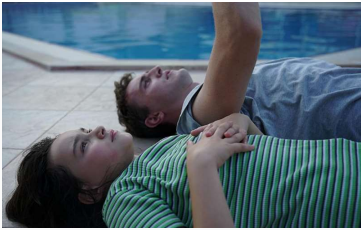

Foto: BBC Films

De har en god ferie sammen. De forstår at sige undskyld og tilgive hinanden. Hun kan alligevel ikke tilgive den aften, han nægter at gå med på scenen og synge karaoke. Hun kæmper sig alene gennem en pivfalsk udgave af “Losing My Religion”, og Calum vil ikke forklare, hvorfor han ikke vil hjælpe.

Musik fylder meget i filmen. Den sætter også tiden. Blur synger “Tender”, [David Bowie](#) og Queen synger “Under Pressure”. Rejselederne får stadig alle op at stå til Bayside Boys-remixet af “Macarena”. Vi er altså ved årtusindeskiftet. Hvis Sophie ser det som voksen, må hun selv være 31 om lidt.

Foto: BBC Films

Foto: BBC Films

De taler meget om, hvordan det var, da hun var lille. Interviewet fra begyndelsen bliver gentaget fra andre vinkler. Nu er situationen lidt mere foldet ud. Det er næsten, som om nogen sidder og scanner i materialet. Det gør Calum tit, før de skal sove. Eller han står på balkonen og balancerer og ryger med lukkede øjne.

Der er fortalt mange far/datter-historier, men alligevel ikke helt sådan hér

Når han ikke vil lege med, siger hun: “I’ll just record it in my little mind-camera.” Netop dét er, hvad *Aftersun* gør. Den bruger pigens billeder af tiden, som hun husker den. Der er afstand og taktilitet på en gang. Vi er fulde fem kvarter inde, før et klip fører til nutid. Og så straks tilbage til lufthavnen, hvor manden siger “Love you”, før han forsvinder.

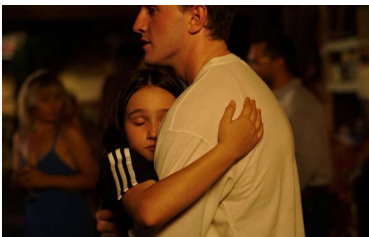

Foto: BBC Films

Skotske [Charlotte Wells](#) (f. 1987) debutterer i lang form med en diskret film, som antyder meget og siger vigtige ting indirekte. Den voksne Sophie vågner i mørket. Hun har en kone nu og en baby, der græder. Kameraet står på kommoden. Vi genkender gulvtæppet fra Tyrkiet. Den sidste dag tog de mudderbad i Kleopatras spa. Han sagde "Love you" til hendes mor, når de ringede til Edinburgh. Hun spurgte hvorfor, når de ikke længere var sammen.

De smiler på polaroidbilledet, som kanonfotografen tog sidste aften. Lige dér er de glade turister. Der er fortalt mange far/datter-historier, men alligevel ikke helt sådan hér. Der er ingen dramatiske konstruktioner. Sophie får alle på turen til at synge "For He's a Jolly Good Fellow", da det er Calums fødselsdag. Vi ser fortvivlelsen i hans ansigt, men Sophie kunne ikke se det dengang.

Foto: BBC Films

Paul Mescal blev Oscar-nomineret for sin rolle som den erindrede far. Det er dog i samspillet med debutanten Frankie Corio, at han virkelig skinner.

Det er en meget bevægende film, som er spinkel og stærk på en gang. *Aftersun* taler erindringens sprog, og Wells har sin særlige dialekt. Livet er set gennem sart spindelvæv. Sangen sidder i kroppen endnu.

Paul Mescal var Oscar-nomineret i Best Actor-kategorien. Ved de britiske BAFTA Awards var han indstillet i Best Leading Actor-kategorien (som gik til Austin Butler for titelrollen i [Baz Luhrmanns Elvis](#)), og Charlotte Wells modtog prisen for Outstanding Debut by a British Writer, Director, or Producer.

Filmmagasinet Sight & Sound satte *Aftersun* øverst på listen over 50 Best Films of 2022.

[Læs mere om seværdige film her i POV.](#)

erindringfaderrollefilmkærlighed

Bo Green Jensen

Bo Green Jensen, forfatter og kulturjournalist. Født 1955. Debut i bogform 1981. Litteratur- og film Anmelder.